

Hjortlund	218	Indb.
(107)		
Farup og }	446	—
Wilslev }		
(494 og 704)		
Kalvslund og }	c. 35	—
Hjgum }		
medens Resten af disse to		
Sogne forbliver under		
Slesvig.		
Seem	47	—
(527)		
Wester-Redsted	272	—
(389)		
Ribe Domkirkes Landsogn .	40	—
(173)		

Tilsammen c. 6 $\frac{1}{2}$ □ Mile
med circa 21,118 Indb.

Skjøndt Udvalget samstemmer med de Hovedbetragtninger, der ligge til Grund for Lovudkastet, har man dog ved en nærmere Prøvelse maattet finde en noget forskjellig Opfattelse saa velbegrunder, at en Omarbejdelse af Lovudkastet saavel i Henseende til Form som Indhold har maattet forekomme tilraadelig.

Følgende ere de almindeligere Betragtninger, som vi have den Ære at henstille til Thingets Overveielse.

Allerede ved Sagens 1ste Behandling betegnede Forhandlingen følgende tvende Hovedformaal som dem, der maatte tilstræbes ved Sagens yderligere Fremme.

Først Spørgsmaalet om en Indlemmelse i det egentlige Kongerige af en indre, statsretlig Natur. Dernæst om den videst gaaende, muligt omfattende Indordning af de indlemmede Districter under Kongeriget's Lovgivning, Domsmyndighed og Administration.

I Henseende til det første Punkt ere ligende Tvivl som de, der allerede antydedes ved Sagens 1ste Behandling, komne til orde i Udvalgets Midte. Dog er Udvalget eenstemmigen kommet til det Resultat, at det hverken i og for sig er nødvendigt, end mindre med Hensyn til den hele foreliggende Situation ønskeligt eller nyttigt, at forbyde sig i saadanne

Overveielser om Begrebet af en statsretlig Incorporation i Almindelighed og dets Anvendelse paa det foreliggende Tilfælde i Særdeleshed, hvis Værdi maa forekomme særdeles tvivlsom, aldenstund intet Medlem af Udvalget fandt sig foranlediget til at vige tilbage fra det af Regjeringen ved Lovudkastets Forelæggelse betraadte Spor. Vi nære ingen alvorlig Betænkelighed ved at indstille til det ærede Thing for sit Vedkommende at vedkjende sig den Anstuelse, at det staaer til Rigsdagen og Regjeringen i Forening at skrive til Lovgivningsværket for de ved Freds slutningen indlemmede Districters Vedkommende, idet der netop i denne Samvirken af Regjeringen og Folkerepresentationen efter Udvalgets Mening ligger en efter Omstændighederne tilstrækkelig Udtalelse med Hensyn til Fuldbyrnelsen af den statsretlige Incorporation indadtil. Udvalget skal henstille til Thingets Behjælpelse, om den Redaction, vi have tilladt os at foreslaae, er tilfredsstillende, saafremt Thinget maatte billige selve de Betragtninger, der nys ere udbillede. Under alle Omstændigheder haaber Udvalget at have undgaaet et Skjær, hvorpaa der i Lovudkastet, som det er forelagt af Regjeringen, turde være steet et Forliss paa den følgerigtige Tankes Beføstning. Udvalget formaaer nemlig ikke at see rettere, end at § 3 i det forelagte Lovudkast stiller Udbildelsen af Grundloven hen som en Virkning af en i § 1 udtalt Lovgivningsact, medens Berettigelsen til denne sidste dog kun vil kunne hentes netop fra Tilstedeværelsen af Grundloven med den i samme nedlagte Definition af Statsmagtens forskjellige Factorer.

At en ganske anderledes indgribende Betydning skjønnes det at være, hvorledes man kan og bør stille sig til det andet til Grund for Lovudkastet liggende Formaal, at fuldbyrde den som berettiget erkjendte Incorporation gennem en slydligst mulig Udbildelse af den kongerigtige Lovgivning, Domsmyndighed og Administration til de under det kongerigtige Lovgivningsomraade indlemmede Districter. Ogsaa paa dette Punkt har Udvalget troet at burde tilraade at betragte en Bei, der afviger ikke lidet fra, hvad der i saa Henseende er foreslaaet af Regjerin-